A°. 1830. N°. 43.

SURINAAMSCHE COURANT.

ZATURDAG, DEN 29sten MEI.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, *den 9den Maart.* Berigten uit Konstantinopel van 10 Februarij houden in, dat de conferentien tusschen den russischen gevolmagtigde en den reis-effendi, sedert deze laatste van zijne ziekte hersteld was, weder waren begonnen. In de bijeenkomst, welke dien dag had plaats gehad, en waarbij ook de seraskier *Chosres-bassa* tegenwoordig was geweest, zoude graaf *Orloff*, ten gevolge van uit Petersburg bekomene depeches, aan de Porte hebben voorgesteld, dat, indien de 400,000 holl. dukaten, welke nog op den eersten termijn van de som ter schadeloosstelling van russische kooplieden en onderdanen verschuldigd zijn, vóór den 1sten April, als wanneer de termijn van betaling vervalt, worden betaald, de russische troepen, terstond na die betaling, zich tot over den Balkan zullen terugtrekken. Men zeide, dat de reis-effendi verklaard had, dat het geld gereed lag, en zag alzoo den terugtogt der Russen eerlang te gemoet.

Verder komt in het geroemde berigt voor, dat men nog altijd meende, dat Z. M. de Keizer van Rusland, bijaldien de Porte zich met vertrouwen en onvoorwaardelijk op zijne grootmoedigheid verliet, in de som van 10 millioenen dukaten, welke voor krijgskosten bedongen is, eene aanzienlijke vermindering zoude toestaan, en in het geheel aan de Porte in dit opzigt alle mogelijke verligting zoude geven. Men wilde zelfs weten, dat de Keizer willens was, den tijd van de bezetting der Vorstendommen, die bij het vredes-verdrag op 10 jaren bepaald is, tot op 18 maanden te verkorten.

Uit Adrianopel had men de tijding bekomen, dat aldaar de pest was uitgebroken; de grootvizier had de besmette streken der stad dadelijk laten afzonderen. — Volgens schrijven uit Smyrna had de admiraal *v. Heyden* met het grootste deel der russische vloot den Archipel verlaten.

[Naar luid van een berigt uit Navarino van 10 Februarij, over Frankrijk ontvangen; zoude de russische vloot in het begin dezer maand van Poros naar Maltha vertrokken zijn, om vervolgens naar de Oost-zee te zeilen. Niet meer dan twee linie-schepen en eenige weinige fregatten en kleinere vaartuigen zouden achterblijven. — De britsche zeemagt was nog niet verminderd.]

GROOT-BRITTANNIE.

LONDEN, den 9 Maart. Prins *Leopold* heeft gisteren, benevens den graaf *Aberdeen*, bij Z. M. den Koning te Windsor een bezoek afgelegd, ten einde voor zijn vertrek naar Frankrijk, werwaarts hij zich in den loop dezer week zal begeven, afscheid van Z. M. te nemen. Men wil, dat de prins eene maand in genoemd Rijk zal blijven, en dan hier terugkomen, om bepaalde schikkingen te maken voor zijne reis naar Griekenland, welke hij, naar men meent, in Julij zal aannemen.

Het gerucht, dat de prins, tot handhaving van zijn gezag in Griekenland, eene krijgsmagt zoude bekomen, zamengesteld uit een gelijk aantal troepen van elk der drie verbondene mogendheden, en dat een regiment engelsche huzaren bestemd zoude wezen om deszelfs lijfwacht uit te maken, wordt door het ministeriele avondblad tegengesproken, hetwelk in tegendeel verzekert, dat de prins door geen buitengewonen krijgs-stoet zal worden vergezeld, en dat de fransche troepen, welke zich tegenwoordig ten getale van 1800 à 2000 man in Griekenland bevinden, aldaar zullen blijven, ten einde de vereischte dienst te doen en de openbare rust te helpen bewaren, waartoe zij, naar het zich laat aanzien, volkomen toereikende zullen worden bevonden.

Hetzelfde blad waarschuwt voorts zijne lezers, om de stellige en omstandige opgaven, welke nopens geldelijke schikkingen, verbonden aan de vestiging van prins *Leopold's* souvereiniteit over Griekenland, gedaan worden, niet dan met omzigtigheid aan te nemen; hetzelve acht zich nog niet bevoegd, om zich nader over die schikkingen te verklaren, doch het merkt aan, dat, hoeverre de geldelijke bijstand zich ook zal mogen uitstrekken, de schikkingen op geene wijs de financiele operatien zullen waarborgen van hen, die de behandeling van grieksche zaken hebben gehad; of, om meer algemeen te spreken, dat de maatregelen welke beraamd worden, slechts *voor het vervolg* zullen werken.

— Berigten uit Mexico, tot den 14den Januarij, houden in, dat de voormalige president *Guerrero*, gelijk ook de generaal *Santa-Anna* en de bezetting van Vera-Cruz, zich aan de nieuwe orde van zaken had onderworpen. *Bustamente* had voor het tegenwoordige de uitvoerende magt op zich genomen, en bekwame en gematigde mannen tot ministers benoemd. Het liet zich aanzien, dat alles op eenen meer duurzamen voet gebragt was.

— Met de brieven uit La Guayra, tot den 9den Januarij, heeft men de bevestiging bekomen van het voorloopige berigt, dat het gewest Venezuela stellig voornemens is, om zich van de andere deelen der republiek Columbia af te scheiden. De generaal *Paez* en alle de autoriteiten van Caraccas hadden een adres aan den generaal *Bolivar* onderteekend, waarin hij met dit besluit bekend werd gemaakt en verzocht werd, goedwillig in dien maatregel te berusten, als strekkende tot het algemeen welzijn; tevens werd hem echter, in duidelijke maar eerbiedige bewoordingen, te kennen gegeven, dat men bereid was, om ter verdediging van het regt, hetwelk men had uitgeoefend, des noods het leven te laten. — Ten einde te voorzien in de uitgaven voor eene toerusting ten oorlog, in gevalle *Bolivar* vijandelijke maatregelen mogt nemen, werd eene belasting geheven; doch men meende te kunnen verwachten, dat hij niets van dien aard zoude beproeven.

SPANJE.

In de Fransche dagbladen, en met name in den *Moniteur*, vindt men eenen bijzonderen brief uit Madrid van den 8sten Februarij, waaruit wij het volgende overnemen:

» De geconsolideerde *vales* zijn weder tot 50 ten honderd gerezen, en ook de overige staats-schuldbrieven naar evenredigheid. Bij voortduring heerscht er bij het Bestuur der amortisatie-kas en bij het Ministerie voor de geldmiddelen eene buitengewone werkzaamheid, die het vermoeden versterkt, dat er eerlang zeer belangrijke besluiten in het licht zullen verschijnen. — Tot nu toe is er omtrent de maatregelen, welke ten aanzien van Amerika zijn vastgesteld, niets uitgelekt; maar men mag het er toch wel voor houden, dat Spanje, op het tegenwoordige oogenblik, nu dat Rijk *zijnen ouden rang herneemt*, en deszelfs openbaar vertrouwen in Europa op betere grondslagen vestigt, niet zeer gezind zal zijn, om van zijne wettige regten op de rijke overzeesche bezittingen afstand te doen. Onze zeemagt geraakt van dag tot dag meer in staat, om ontzag in te boezemen; onze landmagt bevindt zich in eenen schitterenden toestand, bewaart eene goede krijgstucht, en is meer dan ooit geneigd, om blijken van gehechtheid aan den Koning te geven. De handelaars van het eiland Kuba en die van Kadix en der koopsteden van Katalonie hebben bij herhaling aan de Regering aanzienlijke geldsommen aangeboden, om dezelve tot herovering dier gewesten in staat te stellen, welke thans, ten gevolge van zoo vele omwenteling, en tot groot nadeel niet slechts van het moederland, maar zelfs van geheel Europa, aan alle de rampen der regeringloosheid ten prooi zijn. Wat voor het overige ook de uitslag dezer zaak moge zijn, de raadgevingen van den Markies *Campo-Sagrado*, aan welke de Koning sedert den ongelukkigen uitslag der onderneming van *Barradas* bestendig het oor leent, kunnen niet anders dan het kenmerk der wijsheid dragen, en moeten dus tot wezenlijk weltijn van het Rijk strekken. — Men beweert, dat de Raad van Ministers zich dezer dagen met een ontwerp van wet heeft bezig gehouden, waarbij onder anderen is vastgesteld, dat de anderzins onverkoopbare goederen der adelijke geslachten (Majoraten) ten behoeve der tegenwoordige bezitters zullen verkocht worden, *die echter de opbrengst daarvan in staats-schuldbrieven zullen moeten beleggen.* Intusschen is de ware strekking van dit ontwerp nog niet met zekerheid bekend; hoezeer er wel geen twijfel aan is, dat eene meerdere verdeeling der vaste goederen, die thans in het bezit van den adel zijn, het wezenlijk welzijn van ons vaderland aanmerkelijk zoude bevorderen."

Hoezeer dit berigt hier voorkomt als uittreksel uit een bijzonderen brief, het het er toch veel meer uit als opzettelijk ter plaatsing in de dagbladen bestemd.

— In Engeland heeft men berigten uit de Havannah van den 10den Januarij ontvangen, waarin gemeld wordt, dat de Spaansche Generaal *San Llorente* met eenige andere officieren aldaar waren aangekomen, met het doel, om uit naam des Konings van Spanje, naar de ware oorzaken van het mislukken der jongste onderneming tegen Mexico onderzoek te doen, en over het ontwerpen eener nieuwe landing in dat gewest te raadplegen. Deze officieren hadden reeds verscheidene zamenkomsten met aanzienlijke ingezetenen van Kuba gehouden, waarbij zij menigvuldige berigten hadden ingewonnen, die juist niet geschikt waren, om hun ten aanzien van den goeden uitslag eener tweede onderneming moed in te boezemen. De Bevelhebber van Kuba, Generaal *Vives*, die in der tijd zich zoo lang mogelijk tegen de landing onder *Barradas* heeft verzet, en, uit wrevel, dat zijne raadgevingen niet gevolgd werden, reeds te vergeefs Koning *Ferdinand* om ontslag uit zijne betrekking verzocht heeft, moet thans inzonderheid verklaard hebben, dat de ingezetenen van Kuba niet in staat waren, om voor de tweede maal de kosten voor het uitrusten en onderhouden eener krijgsmagt te dragen. Intusschen schijnt de Spaansche Regering toch weder te willen beproeven, om, vooral in het eiland Kuba de noodige hulpmiddelen voor hare nieuwe ontwerpen op Mexiko te vinden. De *Times* spreekt ten minste van eenen brief uit Kadix van 29 Januarij volgens welken zekere Heer *Arietta* door den Koning van Spanje gelast zoude zijn, om hier of daar, onder verband van de inkomsten van Kuba eene geldleening tot het volvoeren der bedoelde ontwerpen te sluiten.

FRANKRIJK.

De Parijsche dagbladen beginnen meer en meer van de toebereidselen voor de onderneming tegen Algiers te spreken. Volgens hunne berigten worden alleen te Toulon daarvoor vier linieschepen en vijf fregatten uitgerust, en zal deze vloot nog met een veel grooter aantal oorlog- en vracht-schepen, die uit Marseille, Brest, Lorient en Rochefort moeten komen, versterkt worden. De *Constitutionnel* geeft daarenboven thans een vrij uitvoerig berigt nopens de sterkte der landmagt, die tegen Algiers gebruikt, en volgens dit dagblad reeds binnen zeer korten tijd zal ingescheept worden. Volgens deze opgave zoude dezelve uit niet minder dan 40 bataillons voetvolk, waarvan 8 uit de Koninklijke lijfwacht gekozen zullen worden alsmede uit 6 eskadrons ruiterij, bestaan. Dit leger zoude 100 stukken belegeringsgeschut, 40 veldstukken en een voorraad levensmiddelen voor twee maanden met zich voeren. Aan het hoofd der geheele krijgsmagt zoude de tegenwoordige Minister van oorlog, de graaf *de Bourmont*, worden gesteld, terwijl de Luitenant-Generaals *Clauzel, Berthezene, Pelleport* en *d'Escars* onder hem, ieder over eene verschillende afdeeling, bevel zoude voeren. Voorts zoude de Luitenant Generaal *Desprez* aan het hoofd van den algemeenen staf staan, de Generaal Majoor *Valazé* over de genie, en de Generaal Majoor *de la Hitte*, die tot de onderneming naar Morea behoord heeft, over de artillerie bevel voeren; terwijl de zorg voor de behoeften van het leger aan den krijgs-intendant *Denié* zoude worden opgedragen.

Het Ministerieel avondblad schijnt door deszelfs stilzwijgen het meerendeel dezer berigten te bevestigen, terwijl het alleen aanmerkt, dat de keus van den Opperbevelhebber van het leger en van de Officieren, die zijnen staf zullen uitmaken, nog niet stellig gedaan is. Men moet dus wel tot het vermoeden komen dat de Fransche Regering in ernst voornemens is, om Algiers te water en te land door eene aanzienlijke magt, wier sterkte volgens de boven medegedeelde opgave op meer dan 30,000 man moet worden begroot, te doen aantasten. Intusschen schijnen sommige Engelsche dagbladen nog te twijfelen, of men in Frankrijk wel wezenlijk tegen den genoemden Roofstaat gemunt heeft, en een hunner heeft reeds de vraag geopperd, of het ook met de tegenwoordige oorlogs-toebereidselen eveneens zoude gaan, als met het bijeentrekken van krijgsbenden en het uitrusten van schepen, onder *Napoleon* in 1805, toen het ontwerp eener landing in Engeland als vast besloten werd voorgesteld, en echter kort daarna de Fransche legers naar eenen geheel anderen kant heenrukten. De tijd zal moeten leeren, wat hiervan zij, en of er wezenlijk tusschen het bevel aan het overschot der Fransche bezitting van Morea, om bij voorraad aldaar te blijven, en de tegenwoordige wapeningen eenig verband bestaat.

— De beruchte don *Emmanuel Godoy*, voormalig vredevorst van Spanje, is Prins van Bassano geworden. Zijne Excellentie zal zich naar Parijs begeven. De kardinaal *Albani*, de oude vriend en beschermer van den vredevorst, heeft, zegt men, van *Ferdinand VII* verworven, dat don *Emmanuel Godoy* spoedig naar Spanje zal mogen terugkeeren.

— De uitrusting der expeditie tegen Algiers wordt met kracht doorgezet. Te Marseille is men daaraan even ijverig werkzaam als te Toulon.

MENGELINGEN.

—*—

REGTVAARDIGHEID DOOR SCHERPZINNIGHEID GEHANDHAAFD.

Een zeer rijk, doch tevens zeer geestdrijvend Edelman had, te *Napels*, de *Kapucijners*, ten nadeele zijns zoons, tot erfgenamen zijns vermogens verklaard. Naar luid des testaments, echter, moesten deze Bedelmonniken den onterfden zoodanig gedeelte zijner nalatenschap afstaan, als *hun het beste zoude gevallen*. De Regter stelde hen in het bezit des kapitaals, van hetwelk zij den jongman slechts eene geringe som wilden toevoegen; hetgene hem bewoog, zich tot eene hoogere Regtbank te wenden. De Hertog van Ossone, Onderkoning van *Napels*, deed zoo wel den Regter als de partijen voor zich komen. »Het verwondert mij geenszins," sprak hij tot eerstgemelden, »dat deze goede Vaders de voordeelen voor zich verlangen, »welke het testament aan hunne Orde schijnt »toe te kennen; maar ik kan niet begrijpen, »hoe een Regter als gij, grijs geworden in »zijne bediening, zich omtrent den zin van »dat testament heeft kunnen vergissen." »Nu beval hij, hetzelve voor te lezen; en, ter plaatse, waar het artikel voorkwam hetwelk de *Kapucijners* tot erfgenamen verklaarde, onder voorwaarde, dat zij den zoon *het hun best gevallende deel* moesten uitkeeren, vroeg de Hertog: »Eerwaardige Vaders! hoe veel wildet gij dezen jongman »geven?" — »Achtduizend daalders. Heer »Hertog!" antwoordde de Gardiaan. — »Hoe »groot is de nalatenschap?" — »Vijftigdui»zend daalders." — »Dus wenschtet gij, »mijne Vaders, van vijftigduizend daalders, »voor uw aandeel, tweeënveertigduizend »daalders te behouden?" — »Ja, uwe Ex»cellentie, volgens het ons toegekend »regt." — »Ik echter, zeg en beweer, dat »gij, krachtens het bij testamente verleend »regt, deze tweeënveertigduizend daalders »aan den zoon des testateurs moet afstaan. »Immers: zijt gij hem niet dat gedeelte »schuldig, *dat u het beste gevalt*? Daar »nu het deel, dat *u* het beste gevalt, »tweeënveertig- en niet acht-duizend daalders »bedraagt, zoo zullen den jongman, naar »luid des testaments, welks nakoming ik »bevele, tweeënveertigduizend daalders wor»den toebedeeld."

Ter Drukkerij van de Gezusters SERRES.